

„ქვეყნის არცორთი გრძელი არ იყო,
მასთან დაუბრი არა ჰყოლოდა“.

იოსებ ბონებილი

სახალხო კურსები +

● №9 (4530) ● 11 მაისი ● 2016 წელი ● ● ● ● ● გაზეთი გამოღის რთხეაგათობით ● ფარ 1 ლარი ●

პერიოდი სკოლა – ეკონომიკურ რესენტი

„ალმასი“ ლილი სისარულის მოლოდინი

პირველი კლასი

ზურაბ ბინაძე

რაოდენ საოცარი გრძნობა გიყვირობს კაცს, როდესაც სასისხარულო რამეს ელოდები. იგი აგამაღლებს, ენერგიით დაგმუხტავს. თორმეტი წელია გლოდანის მეორე მიკრორაიონში მდებარე კერძო სკოლა „ალმასი“ განათლებულ, ნიჭიერ, კონკურენტუნარიან ახალგაზრდობას უზრდის ქვეყანას. იგი მეტად პოპულარულია უბანში.

დიდი სიხარულის მოლოდინი ობიექტური მიზეზების გამო გაჭიანურდა. საქეუი იმაში გახლავთ, რომ მიმდინარეობს სკოლის ქველ ნაგებობაზე ახლის დაშენების პროცესი. და როგორც კი დასრულდება იგი, ო, როგორ შვებით ამოისუნთქავენ და ამაყად გადახედავს ყველა თავის სამოქმედო ასპარეზს – პედაგოგიც და მოსწავლეც. თუმცა, არც აქამდე უმოლვანიათ ურიგოდ ქვემოთ სწორედ ამ საქმიანობაზე გვექნება საუბარი. აქ სკოლის დაარსების დღიდან ძალაშია ბრძენებაციის ფორმულა: „კადები წყვეტენ ყველაფერს!“ აქ სწავლა-აღზრდის საქმეს ემსახურება ძლიერი პედაგოგიური ანსამბლი და თვალსაჩინო წარმატებებს აღწევენ. ანსამბლის შემოქმედებითად დამრაზმველი კი გახლავთ თავად შემოქმედი დირექტორი, „ალმასი“ დამფუძნებელი ზურაბ ბინაძე, მასავით ენერგიული, გამოცდილ მენეჯერ მერაბ ბინაძესთან ერთად.

როგორც საგნის სპეციალისტი, ყოველთვის იყო და არის ფიზიკის ჩინებული მასწავლებელი – დღდღ ნარმატებით ასწავლიდა ამ საგანს მე-8 და 164-ე სკოლებში, როგორც დირექტორი, ხელმძღვანელობდა მე-16 საჯარო სკოლას, მე-3 სალამოს სკოლას. მის ბიოგრაფიას მეტ სიბრძს მატებს გლადინის რაონის განათლების განყოფილების გამგის მოადგილედ და მეთოდურ ცენტრში ფიზიკის მეთოდისტად ნაყოფიერ მუშაობა. დღევანდელობას რა ვუთხრა! დანაშაულის ტოლფასად აღიქმება განათლების

განყოფილების, მეთოდცენტრების, „დამსახურებული“ და „სახალხო მასწავლებლების“ სტატუსის გაუქმება.

მოდიო, ისევ ზურაბ ბინაძის „ალმას“ დავუპროცესოთ. პედაგოგებს ერთგულად უდგანან მხარში და თავდადებით მოღვაწეობენ დირექტორის მრადგილები, ახალგაზრდა, ჩინებული მასწავლებლები: უცხოური ენისა – ეკა ნიკურაძე და დაწყებითი ქალაქებისა – შორენა სუჭუა. შრომის სიყვარულში

► გაგრძელება მე — 2 გვ.

ესთონეგალებო, ითანამართობათ ჩვენთან!

მედიკურის თითო ლექსი

გამოცხვის თაობის უცოდებელობა

ქათი ათენილი

ნინო

გნახე და თითქოს, არც იყავ უცხო,
ნათელს აფრქვევდა შენი ღიმილი,
თვალებზე უფლის დიდმადლი გეცხო.
მუხლს მოიდრევდა, მის წინ ტკივილი...

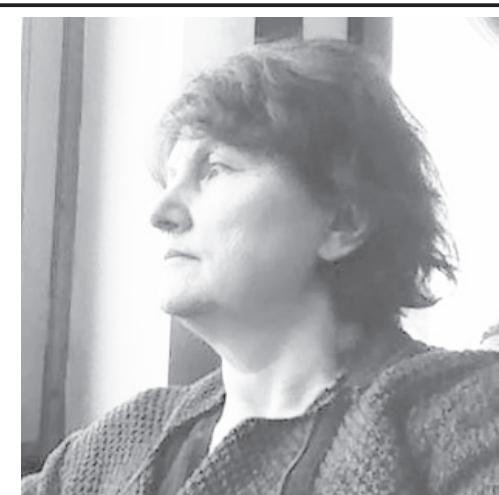
ხარ, ჩემი გენის, გულმოქარგული
მზე და ბუნება, უცხო მინაზე.
მარად იცოცხლებს გენი ქართული,
გნახე და კიდევ, გულით ვინამე!

მე მიხარია სიცოცხლე შენი,
ენა, მამულის, რწმენის ვარაყო!
შენ ქართველობა, იმდენად გშვინის,
ამ სილამაზით ვარობ, ვამაყობ!

ნანა აჩესაძე

ცოტაც და უკვე მივდივარ,
დიდ გზას ვადგავარ დამლოცე.
არ გააციო კერია,
ზოგჯერ სურათსაც აკოცე...
გამომადევნე სიტყვები,
მისდღემში რომ არ გითქვია,
რადგან შენ სულში გული და
გონება მუდამ იბრძვიან...
თუ არა უხმოდ ნაგივალ,
და გისახსოვრებ დუმილებს.
დარჩები მარტო მათთან და
ნამოგიშლიან სურვილებს.
ფიქრებს მოგვრიან მტკივანებს,
სიტყვა რომ დაგრჩა უთქმელი,
ნათეამზე გული დაგნედება
და ნარსულს ვეღარ უშველი...
ცოტაც და უკვე მივდივარ,
დიდ გზას ვადგავარ დამლოცე.
დამპირდი რომ ჩემს გაცრეცილ,
სურათს ხანდახან აკოცებ...

მარინა ხუჭუა

რა თუნგავს ცალ-ცალი...

რაღაცა იწყება, რაღაცა მთავრდება
დრო ბრუნავს, მიქრიან წუთები,
ცხოვრების კბეზე ფერები ბაცდება,
ლოდინი ლოდინით ვხუნდები.
სიყვარულს ინახავს დღეს ყველა ნაოჭი,
დაღვრილი ცრემლებიც უჩინო გამხდარა,
ნარსულს და მომავალს აერთებს ქაოსი,
ყინულიც ამ გულში უმზეოდ გამდნარა.
გზა ცისკენ მიიჩევს, ქვევიდან გავცეკერი,
მგზავრი ვარ უბირი, მეს გამოქცეული,
მეწევა ბეჭებზე არსობის ნამერი,
ვფიქრობ და ფიქრებშიც ვარსებობ ეული....
რაღაცა იწყება, რაღაცა მთავრდება,
ჩვენ – მეთი შეცვლილი, სამყარო გაეძარცვეთ,
რაღაცა მუქდება, რაღაცა ბაცდება,
და თუნდაც ცალ-ცალკე, არ მინდა დავმარცხდეთ....

თანა ხასაძე

რა დამავიწყებს ხელებს ანეულს,
ლოცვას, რომელიც ავა ღმერთამდე,
რა დაგვავიწყებს დროშებს დანეულს,
გზას ტიტებიდან – ამალებამდე..
ჯედონენ, ჩეხავდნენ ნიჩით რა ხელით,
ნორჩ ანგელოზებს ართმევდნენ უანგბადს,
ვეღარ შემუსროს მათი სახელი,
ნარსულის ჩრჩილმა, მტკერმა თუ უანგმა..

სულში დაღვრილი სისხლის მიდუღს ზღვა,
ციებ-ცხელებად ტანს გამჯდომია,
სანამდის მტარვალს მისს არ მივუზღავთ,
არ მნამს მშვიდობის, ახლაც ომია!!!
რა დრო გასულა.. დრო კი არ კურნავს,
მენამულისფრად ისევ გათენდა,
ეკა, თათია, თინა, თამუნა,
სხვანო მრავალნო... დიდება, თქვენდა!

ცელავენ ბალახს, უ უფალო,
მამულო, სისხლი გიღებს გულისპირს,
ღმერთმა არა ქნას, ტყუილუბრალო,
წვეთიც დაღვრილი, შენი გულისთვის!
რა დამავიწყებს ხელებს ანეულს,
ლოცვას, რომელიც ავა ღმერთამდე,
რა დაგვავიწყებს დროშებს დანეულს,
გზას ტიტებიდან – ამალებამდე..

თორნიკე ჩხიტაძე

მე ტკივილამდე მენატრება შენი დანახვა,
შენი გულისკენ მე სავალ გზას ვეღარ ვთოვულობ,
რომ უშენობამ ჩემი გული ასე დალახვრა,
შევალ ტაძარში და ხატის წინ შენს თავს ვთხოვულობ.
უშენოდ ასე მუქ ფერებში გადის ცხოვრება,
შენზე ფიქრებმა შეინირა რამდენი დამე,
შენი არსება სიკედილამდის მემახსოვრება,
განგმარტოვდებით იცნებებში ისევ შენ და მე.
კვლავ მენატრება შენი სუნთქვა, შენი თვალები
არ დაფიქრდები, შენს გულისთვის სიცოცხლეს დავთმობ,
მაგრამ ძირფასო, რადგან თავად არ გებრალები,
მიტომ დავმუნჯდი და სატკივარს ლექსებში ვამბობ.
ალბათ ბედისგან მარტოობა ჩემი ხვედრია,
რაც შენ დამტოვე, სიხარული არ შემხვედრია.

თაონა პიკვაძე

რომ არ გეპოვე ბეწვის ხიდთან, გზის გასაყარზე,
მე ზამთრის ქარში ცივ განთიადს ვერ გავუძლებდი,
ყემომაგებები თბილი ზელო, როგორც იმედი.
გამასამართლეს, ამინდებმაც არ გამასართლეს
და არსებობაც გახდებოდა მალე სულლოთ,
მაგრამ შენ შევად სიყვარული გადამზარე
და შემიკედლე, როგორც ჩიტი გამთბარ ბუდეში.
როდესაც თვალში სხივჩამრალი ვებდი გზაეულს,
სასტიკმა ქარმა არ დამინდო ზამთრის სუსხებში,
მოხედი შენ და მომიტანე იმდენი ძალა,
რომ ამინდები გახდა თითქოს უკვე სულლო.
წვიმს თუ დარია მიყვარხარ და არას დავეძებ!
სისულელეა სიყვარული დაკარგო ქარში,
ერთხელ, სულ ერთხელ მოგიყვება წარსულ დარდებზე,
და მერე ყველა მოგონებას უკვალოდ წავშლი.
ახლა ჩვენ ერთად ერთმანეთის სიმშვიდეს ვუვლით,
ნამდვილ სიყვარულს აძლიერებს თურმე მანძილი,
მოვალ მალე და აგიყვავებ გაზაფხულს გულში,
და მერე ვეღარ დაგვაშორებს ცივი ამინდი!

ალიან თოლუა

ოხების კანისნები!

ლურჯა წამართვა, მაგრამ ვინ ჩივის?!
გულიც თან მიაქს, ჩემი, მთლიანად!..
მიცულავს ვეღზე, ვით წყალზე ტივი-
თან ერთვის ნიავს, მქროლი ნიავად!!
რული წამართვა, მაგრამ ვინ ჩივის?!
სევდანარევი დამტოვა მარტო!..
მთელი არსება, ჩემი, მისტირის...
მწველი ციებების ფანტელი მათოვს!!
სულტევა შემამოთ, მაგრამ ვინ ჩივის?!
სიცოცხლეც, ჩემი, თან გაპყილია!..
სული შეკრულა რკალით სიცივის...
და განშორებას გადაჰყოლია!!
... ვიწვი ორმაგად, რადგან ღალატი,
ლურჯასგან უფრო გამევირვებია!..
თუმცა კიდევ მაქს, ერთი, ტალანტი,
რასაც ჯერ ხელი აღარ ხელებია!..
მოთმინება ლხინის გარანტი!!
მოთმინებითა შფოთნი ქრებიან!!!

გულაგ ნათელი ისეის მოსაზღვა-ახალგაზრდობის სახლი

მრავალმხრივი აღზრდა-განათლების კერა

ამ დღებული სახლის კეთილმოწყობისა და აღჭურვის საქმეში მერიამ უდიდესი როლი შესატულა. მისი დევიზი „შეიცან თავი შენი“, ყოველივე წრეობრივი და სტუდიური მუშაობის მეშვეობით ხორციელდება.

ნაყოფირად და საინტერესოდ მოღვაწეობრივ წრეები: ქართული ენისა და ლიტერატურისა – პედაგოგი ნუნუკა ბალავაძე, ინგლისური ენისა – ნათა კორივა, ნათა დაბაშვილი, მარიამ თეთრაული და ელისონ ბადრიძე, რუსული ენა ლიტერატურისა – ლორა არუთინოვი, მათემატიკისა – ანა კაპანაძე, ქმითა-ბიოლოგისა – ბელა გაბაძაშვილი, ფიზიკისა – ბელა მორგოშია, შემეცნებითი განმავითარებელი – თეა აბშილავა, ქორეოგრაფიული – კობა ძმენი-

ქართული ენისა და ლიტერატურის წრე შემდეგ მიმართულებებს უძღვება: აბიტურიენტთა მომზადება, ლიტერატურული სალონი „ალტერ ეგო“. პროექტი – „ილაპარაკეთ ოლონდ ქართულად!“ შოთა რუსთაველის 850 წლისათვისადმი მიძღვნილი კვირეული „რუსთაველის დღეება“.

საბრძოლო ხელოვნების ერთ-ერთი სახეობა, „გოჯუ-რიუ კარატე-დო“ ხელს უწყობს მოზარდის ფიზიკურ და სულიერ განვითარებას.

ინგლისური ენისა წრე მოსწავლეებს სთავაზობს სწავლებას დონეების მიხედვით. ისინი მონაწილეობენ ოლიმპიადებში და მაღალ შეფასებას დაბულობენ. ასეთებია: ალეკო და ზურა ბერიძეები, გიორგი ყარყარაშვილი,

ქე, კარატე – მერაბ ტურაშვილი, სახვითი ხელოვნებისა – რობერტ ნერსესოვი, საესტრადო-ვოკალური – უჟუკა ტულეში და მაია ენუქეძე, ხალხური საკრავების ანსამბლი „ერთსულოვნება“ – პავლე ჭუმბურიძე, თეატრი „თაობა“, პედაგოგი და რეჟისორი – ირინე შეუკაშვილი, გიტარისა – სოფიკო ხახვაშვილი, კომპიუტერისა – ბესიკ კომპიუტრაშვილი, ჭადრაკისა – ნინო ოთიაშვილი, სამეცნისო ცეკვისა – ინდა ნადირაძე, მხატვრული ტანკარჯიშისა და პლასტიკისა – ნატალია მჭედლიშვილი.

ანდრია ოქროჯანაშვილი, მედეა დიდებაშვილი, სალომე დალაქშვილი და სხვები.

საინტერესოდ მუშაობენ ფიზიკის, ქიმია ბიოლოგის და მათემატიკის წრეები. მათემატიკურ ოლიმპიადაში თავი გამოიჩინეს ეკა შებითიძემ და ანა აპრამიშვილმა.

ისინი მოსწავლეთა სახლში ჩქეფს შემოქმედებითი საქმიანობა. კერძოდ, ხალხურ საერავების ბავშვთა ანსამბლი „ერთსულოვნება“, (პედაგოგი პავლე ჭუმბურიძე) რომელიც 7 წელია არსებობს და მეტად პოპულარულია. მას მჭიდრო კავშირი აქვს სა-

პატრიარქოსთან. განსაკუთრებული ნიჭით გამოირჩევან: გიორგი იჩქილიძე, ანა ნინო-კაშვილი, ტატო მელიქიძე, ირაკლი გოგიაშვილი, ლუკა ლუაშვილი, ელისაბედ შერაზადიშვილი, დაჩი დილმელაშვილი და გიორგი ჯაშიაშვილი.

გვახარებს საესტრადო-ვოკალური წრე და ანსამბლი „დო, რე, მი“, (პედაგოგი უჟუკა ტულეში). მათი შემოქმედებითი საქმიანობა მდიდარია საინტერესო ადამიანებთან შეხვედრის ირგანიზებით. ბაგშვები ეზიარენ ქართველი კომპოზიტორების: მაცაცო სეფისკერაძის, ნუნუ გაბუნიას, ჯემალ სეფიაშვილის, ვაჟა აზარაშვილს, გა მაჭარეშვილის, ნატო გელაშვილის, ჯუშტერ ამანათაშვილის, ქეთი გაბისიანისა და მანა-

რესო, მრავალრიცხოვანი ღონისძიებებით, ემოციური შეხვედრებით ხელოვნების კორიფეული მასახურების რეზონებისთან, კინომუზნების გოგი დოლიდესთან, კომპოზიტორ ლია ირაგველიძესთან და სხვა.

ბაგშვთა თეატრ „თაობას“ დარსება ან განსახურებული, ღირსების ორდენისანი, დამსახურებული მსახიობის, ომარ გაბელიას სახელთან არის დაკავშირებული.

ივინიში ბაგშვთა თეატრი „თაობა“ აღნიშნავს დაარსების 20 წლისთავს. პროექტით განსაზღვრულია სამი სპექტაკლის პრემიერა. იგი გაიმართება ისნის მოსწავლეთა სახლის თეატრალურ დარბაზში.

ამჟამად თეატრ „თაობას“ წარმატებით უძლვება პედაგოგი და რეჟისორი ირინა შიუ-

ნა მერაბიშვილის შემოქმედებას. პედაგოგი უჟუკა ტულეში ხშირად ინვესტ მუსიკოს შემსრულებლებს მასტერკლასტების ჩასატარებლად დაგეგმილია კომპოზიტორ ნინო ჩივიკაძის მოწვევა.

სახვითი ხელოვნება (პედაგოგი რობერტ ნერსესოვი) ერთ-ერთი ნამყვანი მიმართულებაა. აქედან 26 მოსწავლე მხატვართა კავშირის წევრია. საქალაქო გამოფენების ხმირი მონაწილეა სამხატვრო სტუდია „ფანტაზია“. მისი სიამაყეა ყველაზე პატარა მხატვარი, თაოული მაგრაქველიძე, რომელიც ამჟამად 4 წლისაა. 3 წლისამ ყველა განაციფრა თავისი ნიჭით.

მასიში სტუდია „ფანტაზია“ აწყობს ნახატების გამოფენას, რომელიც მიეძღვნება შოთა რუსთაველის 850 წლისთავს.

ნარმაბიშებს აღწევს ქორეოგრაფიული წრის ბაგშვთა ანსამბლი „გრემი“, რომელსაც ხელმძღვანელებს (ვეკვის პედაგოგი – კობა ძმენიძე).

სკოლისამართებელები სააღმზრდელოშე სააღმზრდელობის ბავშვთა ანსამბლი „ერთსულოვნება“, (პედაგოგი პავლე ჭუმბურიძე) რომელიც 7 წელია არსებობს და მეტად პოპულარულია. მას მჭიდრო კავშირი აქვს სა-

კაშვილი. თეატრი მაყურებელს ხიბლავს თავისი ოსტატობით მათ უკეც დადგეს 5 პიესა.

პატარა მსახიობებიდან ქების ღირსნი არიან; თამარ ქუბელაშვილი, მარიამ ნიკოლაიშვილი, არჩილ წევრიშვილი, თამარ მათიშვილი, გიორგი კუბლაშვილი, მიხეილ კუპრავა, რევაზ ქველაძე, ანანი ტატიშვილი, ლიზი კანაშვილი, ლიზი ოდიშარია და სხვები.

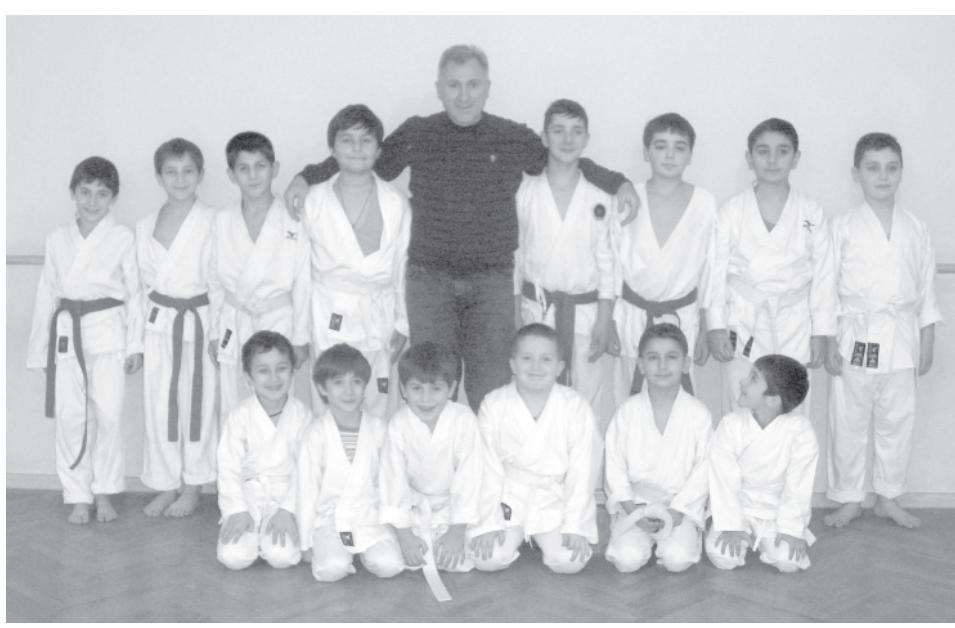
სამომავლოდ, ისნის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლი, მერიის მხარდაჭერით უფრო საინტერესო პროექტებს შესთავაზებს თავის აღსაზღვრელებს და ხელს შეუწყობს მათ პროფესიულ განვითარებას.

მადლობის და ქების ღირსნია ისნის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის დირექტორ ჯულიეტა დანელია. მის ენერგიულ, შემოქმედებით საქმიანობას სასიარულო ნაყოფი მოაქვს.

მას მხატვი ერთგულად უდგას მთელი კოლექტივი და თბილისის მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის დირექტორ უზერვაშვილი მანანა წნორმაშვილის ხელმძღვანელობით.

ასალ გამაჯვევებებს გისურვებთ, მეგორები!

რომან მოსეშვილი

ო, როგორ საჭიროა ეგოპროგრამა!

ღილი აშული საიათოვა სამი ერის მე- გობრობას უმდეროდა. ამ გრძნობით 78 წელია იზრდება თბილისის 104-ე სომხური საჯარო სკოლაში მოსწავლე-ახალგაზრდობა. სკოლის დაარსების დღეს – 22 აპრილს აქ ყოველ წელს აღნიშნავენ.

აი, ფორეში კარგად მოფიქრებული სტენდი: სომხეთისა და საქართველოს სახელმწიფო დროშები ერთმანეთს ძმურად გადახვევიან. ამ ფორმზე სიმბოლურად ასახულია ხალხთა ეროვნული ტრადიციები, მათთვის დამახასიათებელი კულტურის, ხელოვნების ნიმუშები და ყველაფერი ურთიერთისყვარუ-

ლის განწყობილებას ქმნის. წელსაც სკოლის დაარსების დღე ღირსეულად აღნიშნება.

სკოლას კარგა ხანია შემოქმედებითად უძლევება ერთული გამოცდილი დირექტორი ირინე უამკოჩიანი. მან ავტორიტეტი და პოპულარობა უკვე მოიხვეჭა. გთავაზობთ მასთან საუბრის მოელე შინაარსს.

* * *

104-ე საჯარო სკოლა თბილისში ერთადერთი სომხური სკოლა. მდებარეობს ქველი თბილისის რაიონში და განთავსებულია

4-სართულიან შენობაში. წელს აღვნიშნება მისი დაარსების 78-ე წლისთავი.

სკოლაში ყველა პირობაა შექმნილი სწავლა-აღზრდაში მაღლი შედეგების მისაღწევად და წარმატებებიც სახეზება.

დირექტორს გვერდს ღირსეულად უმშვენებს სასწავლო ნაწილის გამგე – აღმარ სირადეგიანი. საგავეთოილ პროცესის სწავლად ორგანიზებას უდიდეს ძალისმეგვას ახმარს. ყველა პრობლემას ადვილად აგვარებს. უბრალოა და მეგობრული.

სკოლაში მართვის დემოკრატიული სტილია დამკაიდრებული. აქ მუშაობენ გამოცდილი, კვალიფიციური, სერთიფიცირებული ჰედაგოგები. მასწავლებელსა და მოსწავლეს შორის დამოკიდებულება ურთიერთპატივისცემაზეა დამყარებული.

ვამაყობთ სანიმუშო აღზრდილებით, ოლიმპიადებში, კონკურსების გამარჯვებულმა მექექსეკლასელმა რიმა მკრტიჩიანმა თბილისის ჭადრაკის სასახლეში გამარ-

თულ შეჯიბრებაზე მე-3 ადგილი დაიკავა, უმაღლესი ლიგის ხუთეულში კი – მე-4 ადგილი. მერვეელასელებმა: სვეტა მამულაშვილმა, ლარისა ჰაკობიანმა, რიტა მურადიანმა, მილენა პეტროსიანმა (მასწავლებელი – ლია ნაცოლშვილი) ქართულის ოლიმპიადაზე 100 ქულიდან 100-ე დაიმსახურეს.

დერეფანში ხშირად ენცობა მოსწავლეთა ხელოვნების ნამუშევრების გამოფენა, ხდება მათი ოსტატობის ალარება (ჰედაგოგი – ერნა ლოლმაზოვა). სკოლის ცხოვრებას ასალისებს საინტერესო პროექტ-გავეთოლები, პრეზენტაციები, და გაკვეთილები, სასახლო ექსურსიები, მუსიკალურ ღონისძიებები.

მოსწავლეთა თვითმმართველობა საინტერესო მუშაობას ენევა.

სასწავლისადმი მიძღვნილი ღონისძიებები, რომლის მხარდამჭერია საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო, თბილისის მერია და საქართველოს საელჩო სომხეთის რესუბლიკაში.

მხოლოდ სებასტიანი საგანმანათლებლო კომპლექსისთვის თავისუფლად ურთიერთობა აკავშირებთ ერევანის მიმდევარის მიერთებული 104-ე სკოლის დაარსების 80 წლისთავს და ღირსეულად აღნიშნავთ მის იუბილე.

ამა წლის 14 აპრილს, ერევანში 98-ე სკოლის დირექტორის გიორგი მომცელიძისა და ცეკვის პედაგოგის ნოდარ ხანდოლიშვილის ხელმძღვანელობით იმყოფებოდა მოსწავლეთა 50-კაციანი დელეგაცია. **შებიარ სებასტიანი** საგანმანათლებლო კომპლექსში მათი მონაწილეობით გამართა ქართული ენის დღისადმი მიღებილი საზემო ღონისძიება. კონცერტზე თბილისელმა მოსწავლეებმა ნარმოადგინეს ქართული ცეკვები, სიმღერები, ლექსები.

ერევანში თანატოლებმა ნარმოადგინეს როგორც თავიანთი ქვეყნის კულტურა, ასევე ქართული.

სულმრები იყენებს: სომხეთის განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და სხვა-დასხვა არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, ასევე, სომხეთის რესპუბლიკაში საქართველოს საელჩოს და დასამინისტროს წარმომადგენლები. ღონისძიება გაშევედა სომხეთის სხვადასხვა საინტერესო სამუშაოების მიერ.

თბილისის 98-ე საჯარო სკოლას მიღებული აქცია სომხეთის რესპუბლიკაში საქართველოს ელჩის მადლობის სიგელი ქართველი და სომები ხალხების დამეგობრების საქმეში შეტანილი ნვლილისათვის. ასევე, სკოლის დირექტორი, გიორგი მომცელი დაჯილდოვდა მადლობის სიგელით სომხეთის განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მიერ ქართულ-სომხური კულტურულ-საგანმანათლებლო ურთიერთობების განვითარებაში შეტანილი ნვლილისათვის.

მეგობრობა გრძელდება და უფრო ღრმავდება.

პორტს ევგენიძე

ქალზე შევიათად თუ ნახავთ საქართველოში დღეს ოჯახს, სადაც ოთხი თაბაბის პედაგოგური მემკვიდრეობა მოლვანებდეს. ასეთი კი გახლავთ სახელოვანი პედაგოგის, აფხაზეთის დამსახურებული მასწავლებელის დღეს.

ციმურ რუსაია მეულლესთან და ვახტაგითან

ლის, რამდენიმე ჯილდოს მფლობელი მიხეილ რუსაიას ოჯახი. ყოველ წელს 8 მაისს, ბატონი მიხეილის დაბადების დღეს ალნიშნავენ. აფხაზეთიდან დევნილი პედაგოგი თბილისის მინას ჰყავს მიბარებული და მის საფლავს სანთელს უნთებენ. იგი ისტორიის მასწავლებელი იყო და დიდ ყურადღებას აქცევდა სიმბოლური მნიშვნელობის თარიღებს. ეპოქალური მოვლენის, ფაშიზმის

თის სკოლაში. მალე მეულლესთან ერთად საცხოვრებლად გადმოვიდა ოჩამჩირის რაიონის სოფელ ახალ კინდლში და დაინიშნა ცაგერის 8-წლიანი სკოლის დირექტორად. შემდეგ ძველი კინდლის 8-წლიანი სკოლის დირექტორია. ყველაზე დიდხანს იღვანა ახალი კინდლის სამუალო სკოლაში – ჯერ ისტორიის მასწავლებლად და შემდეგ კი – სალამოს სკოლის დირექტორად.

ციმურ რუსაია მეულლით

კაპიტულაციის დღეს ვარ დაბადებულიო, – იტყოდა სუმრობით. დიახ, ბატონი მიხეილი თავად იყო დიდი სამამულო ომის ლირსული მონაწილე.

ნახევარი საუკუნე იღვანა პედაგოგურ ასპარეზზე. მასწავლებლობას უკეთილშობოლეს პროფესიად თვლიდა, ადამიანის ზნეობრივ ეტალონად მიიჩნევდა. ასევე ნახევარი საუკუნე მის მხარდამხარ იღვნოდა მისი მეულლე, დამსახურებული მასწავლებელი, ჩინებული სპეციალისტი ქიმიკისა ნინა კუცია. ორივე ქლიერი მესაძირკულია პედაგოგიურ მემკვიდრეობისა, რომელსაც, როგორც მუხას, მძღვანი ფესვები გაუდგამს

ციმურ რუსაია (უმცროსი)

გარდა ამისა, ბატონისა მიხეილმა თავი გამოიჩინა როგორც საზოგადოებრივმა მოღვაწემ, დიდხანს იყო აფხაზეთის საზოგადოებრივ „ცოდნის“ მაღალპროფესიონალი ლექტორი. დღევანდელ სოფლის გამგებელს მაშინ აღმასკომის თამაზი მართვის მონაცემების მონიცემების და რამდენიმე პროექტის ავტორია.

მიხეილ რუსაია (უმცროსი) – კომპიუტერულ მეცნიერებათა დოქტორი გახლავთ, დავით აღმაშენებლის უნივერსიტეტის პროფესორი, 60-ზე მეტი სამეცნიერო შრომის ავტორი და 6 სამეცნიერო ხარისხის მაძიებლის ხელმძღვანელი. მისი მეულლე ქრისტინე ჯვრება დიდებული მათემატიკოსი და დიასახლისია. ჰყავთ თოხი შეიღი.

მათგან ნინა რუსაია-მოსამდებლობის მიმართ მეცნიერებათა დოქტორი გახლავთ, დავით აღმაშენებლის უნივერსიტეტის პროფესორი, 60-ზე მეტი სამეცნიერო შრომის ავტორი და 6 სამეცნიერო ხარისხის მაძიებლის ხელმძღვანელი. მისი მეულლე ქრისტინე ჯვრება დიდებული მათემატიკოსი და დიასახლისია. ჰყავთ თოხი შეიღი.

რის სტუდენტია. ვახტანგ რუსაია ჯერ კიდევ მოსწავლეა.

ლეიიზა მიხეილის ასული რუსაია და მისი მეულლე გენადი გვიშიანი აფხაზეთის სკოლებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში ნაყოფიერ პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწყოდნენ. მათი შეიღია და მამუკა გვიშიანმა დამთავრა დედაუნივერსიტეტის მათემატიკის ფაკულტეტი, შემდეგ – სოხუმის უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკულტეტი და ამჟამად სამედიცინო კლინიკის მედიცინურ და მედიცინურ დაგოგი ვარო.

მარინე გვიშიანი თბილისის სამედიცინო უნივერსიტეტის აღზრდილია და დედაქალაქის მე-13 პოლიკლინიკში მუშაობს. მისი ორი შეიღია დან ბაჩანა ჩხეიძე სტუდენტია, თამარ ჩხეიძე კი – სკოლის მოსწავლე.

ლიანა მიხეილის ასულმა რუსაია ნარმატებით დამთავრა დედაუნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტი და მოღვაწეობდა სამედიცინო ინსტიტუტის ლაბორატორიაში. ლიანას

გიორგი რუსაია

მიხეილ რუსაია მუდამ იყო სოფლის მშვენება, ავტორიტეტული, სოფლის ქმამაგი, მეზობლობაში სანდო და საიმედო. კაცი არ გვეგულება მასზე ვინმე განაწყენებული. იყო შესანიშნავი თამადა, ჭირსა და ლხინში ყველას თანამდგომი.

ახლა მიხეილ რუსაიას პედაგოგურ დინასტიაზე ვთქვათ ცოტა რამ: მის სათავეში უთუოად უნდა ჩავაყონოთ ჩვენი სოფლის სიამავე, ბატონი მიხეილის ვაჟუშვილი ხიმურ რუსაია – მათემატიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, დედაუნივერსიტეტის გამოყენებითი ლოგიკისა და პროგრამირების ლაბორატორიის გამგე, სოხუმის უნივერსიტეტის პროფესორი, 60-ზე მეტი სამეცნიერო შრომის ავტორი და 6 სამეცნიერო ხარისხის მაძიებლის ხელმძღვანელი. მისი მეულლე ქრისტინე ჯვრება დიდებული მათემატიკოსი და დიასახლისია. ჰყავთ თოხი შეიღი.

გვაცეა მიქანაძე

ქალშვილმა გვანცა მიქანაძემ დაამთავრა დედაუნივერსიტეტის მათემატიკის ფაკულტეტი. იგი ამჟამად საქართველოს უნივერსიტეტის მაგისტრული სტუდენტია.

აი, მკითხველი, სამშობლოს წინაშე ვალმოხდილი დადი პედაგოგის მიხეილ რუსაიას მოღვაწეობის ბრნენვალე ნაყოფი – მთელი პლეადა განათლების სისტემაში მძლავრად ფრთხებაშლილი მეცნიერებისა და მასწავლებლებისა.

ჩვენ, კოლეგები, მეგობრები, ყოფილი მოსწავლები, მის ოჯახთან ერთად დიდი სიყარულით ვიგონებთ დადი პედაგოგსა და საზოგადო მოღვაწეს მიხეილ რუსაიას და აღვინიშნავთ მისი დაბადების 100 წლისთავის, თან გულითადად ვამბობთ: „აქაც კარგი კაცი იყო, იქ ნათელი დაადგესა!“

ოჯახის, კოლეგების, მეგობარ-ნამონაფრების სახელით:

ტიტე ხუსუა, ზიგურიდ ხუსუა, ვალტერ სიჭინავა, გიორგი გეგეჭკორი, ნინა ლეთოდიანი, ბორის მიშველაძე და სხვები.

საქართველოს კადასტრის მიერ განვითარებული და განვითარებული

ასეთ მოღვაწებზე იდგა, დგას და უნდა იდგეს ქართული პედაგოგიკა და მეცნიერება. მსგავს პიროვნებებზე ამბობდა ვაჟა: „**ნეტავი ბევრი გაზარდოს შენისთანები დედამარ**“.

**თოარ ცხადაძემ ბავშვობა გაატარო
ე. წ. სვანეთის უბანში და პლეხანო-
ვის გამზირზე, სწავლობდა თბილისის
რკინიგზის მე-7 საშუალო სკოლაში.
მისი მედლით დამთავრებისთანავე
სწავლა განაგრძო დედაუნივერსიტე-
ტის მექანიკა-მათემატიკის ფაკულ-
ტეტზე.**

უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ ბატონი ითარი მუშაობდა ჯერ ელექტრონულ-ინოური ტექნოლოგიის სამეცნიერო კვლევით ინსტიტუტში უფროს ტექნიკოსად. შემდეგ – მე-18 მუშა-ახალგაზრდობის ცვლიან სკოლაში მათემატიკისა და ასტრონომიის მასწავლებლად. 1968 წლიდან 1996 წლამდე – თსუ ილია ვეკუას სახელმძის გამოყენებით მათემატიკის ინსტიტუტის მათემატიკური ლოგიკისა და ალგორითმების განყოფილებაში მეცნიერ-თანამშრომლად. 1992 წლიდან პარალელურად იყო თბილისის 171-ე საშუალო სკოლის მათემატიკის მასწავლებელი, დირექტორის მოადგილე, დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი. 1996-97 სასწავლო წელს მუშაობდა მოსკოვში, მე-17 საშუალო სკოლასა და 61-ე სკოლა – ინტერნატში მათემატიკის მასწავლებლად; 1997-2002 წლებში იყო თბილისის ვაკის რაიონის განათლების განყოფილების უფროსი მეთოდისტი მათემატიკასა და ინფორმატიკაში. 2003 წლიდან პენსიაში გასვლამდე – თბილისის ნიჭიერ ბავშვთა სამეცნიერო-ტექნიკურ ლიცეუმსა და 170-ე საჯარო სკოლის მათემატიკის მასწავლებელია.

იუბილარისთვის მაინც ყველაზე ძვირფასია ილია ვეკუას სახელობის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტში მუშაობის პერიოდი. აქ მისი კვლევის სფეროები იყო ალგორითმების თეორიისა და მტკიცებათა თეორიის (ლოგიკური გამოყვანის მათემატიკური თაორიენტის) აქტუალური თამაში.

მუშაობას თსუ მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის მათემატიკის და ფუძნების და მეთოდიკის კათედრაზე, კითხულობდა სპეციურსექს ალგორითმების თეორიაში და ატარებდა პრაქტიკულ მეცანიკობებს მათემატიკურ ლოგიკში, ხელმძღვანელობდა საკურსო და სადიპლომო შრომებს. მისი ნაშრომები შეეხება მტკიცებათა თეორიისა და მათემატიკის სწავლების მეთოდიკის საკითხებს.

იუბილარისთვის დამახასიათებელია იშვიათი პედაგოგიური ალლო, უძვავეს

ბიბლიოთეკებში იშვიათად ნახავთ
წიგნებში თავჩარგულ მოსწავლეს,
სტუდენტს. თუ ვინმეს ნააწყდებით,
დისერტაციაზე მომუშავე მკლევარია.
მომრავლდნენ სათვალიანი ბავშვები.

0 პრობლემა

თეოტ ჩამე!

ბისგან, ძიებით მიღებული აღმოჩენის სიხარულისგან და ზერელე ცოდნას აძლევს, ინტერეს უკარგავს, აზარმა-ცებს, საბოლოო ჯამში ყველაფერი იწვევს სწავლისადმი გულის აცრუებას. იოლად შექნილი ცოდნა იოლად ვე ქრება. გაიხსენეთ ანდაზა: „ქარის მოტანილს ქარი ნაილებსო“, რაიმე ღირებული თავის შეუწუხებლად ვის შეუქმნია! უეკლოდ მოკრეფილი ვარ დი კი „არა ღირდეს არცა ჩირად“. პარადოქსია: აამაღლა კი სკოლაში კომ-პიუტერმა სწავლის, შეთვისებულ ცოდნის დონე და ხარისხი? პირიქის ხომ არ მოხდა? კომპიუტერი არ არის პანაცეა, იგი ოდენ სწავლების დამხმა-რე, უმაღლესი დონის ტექნიკური საშუალებაა, რომელსაც ოსტატურად გამოყენება უნდა.

გათგები გაგვიგება: რომის ქრის-ქრისტო საფლავის ქვას ანერია: „იგი ჭამდა

ვა სამეცნიერო და პედაგოგიურ კონფერენციებსა და სიმპოზიუმებში.

ოთარ ცხადაძე ჩაბმული იყო აქტიურ საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაშიც; წლების მანძილზე იყო საქართველოს სახალხო ფრონტის დარბაზის წევრი და საბურთალოს რეგიონალური სახალხო ფრონტის თავმჯდომარე.

ჩვენი ოთარი კარგი მეოჯახეა. მისი მეუღლე — ეთერ კილაძე იყო საკავშირო სამეცნიერო გაერთიანება „ალგორითმის“ განყოფილების გამგე და საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ერთ-ერთი გამოთვლითი ცენტრის ხელმძღვანელი. პყავთ ორი ქალიშვილი: **თამარი** — ფილოსოფიურ მეცნიერებათა დოქტორია; **ხოლო ხათუნა** — იტალიური ენის სპეციალისტი, ხათუნა ცხადაძის თარგმანებით გაიცნო ქართველმა მკითხველმა დიდი იტალიელი მწერლისა და მოაზროვნის უმბერტო კოს ბრწყინვალე შედევრები; იგი არის ლიტერატურული პრემიების „გალასა“ და „საპას“ ორგზის ლაურეატი. შვილიშვილი — **ლევან** გოგოტიშვილი აგრძელებს პპის ტრადიციას — სწავლობს თსუ-ში მათემატიკის სპეციალობაზე.

ბატონ იოარს სანათესაოც სანიმუშო ჰყავს. მისი ძმა გახლავთ თბილისის კოლორიტი და ცნობილი თამადა – ვახტანგ ცხადაძე, მხატვრულ ფილმ „ამბავი ივანე კოტორაშვილისას“ ერთ-ერთი მთავარი როლის – ქიტესას შემსრულებელი.

զայլութեաց տօտար քեաձացը ոչնի-
զա, չանմրտելոնձաս, գոճեան և Տո-
քոքելեա դա Եղանոյերձաս զայլու-
թեաց.

გიორგი ჯაიანი,
თსუ ილია ვეკუას სახ. გამოყე-
ნებითი მათემატიკის ინსტიტუტის
დირექტორი, ფიზიკა-მათემატიკის
დოქტორი, პროფესორი, ევროპის
მენციერებათა აკადემიის წევრი.

ԵՌՅՈՒԹ ՀԱՅՏԱԾՈՅԻ

ଦା ସ୍ଵାମିଦା ଶୋଭିର୍ଯ୍ୟାଦି । ଓ କାହିମା କି 120
ନେଣ୍ଠି ପ୍ରକାଶିଲା । କୁଳମାତ୍ରିଙ୍କ ଉପରି ମାର-
ଗ୍ରହେଣ୍ଠି ତୈର୍ଯ୍ୟି ରମେଷ୍ଟାଇ ? ମାଗରାମ ଲ୍ଲୁ-
ଅରୁଦ୍ଧ ଉଥିମନ୍ଦ ରମନ ମିଳାଇଲା, „ଫାର୍ମିରାର-
ତା କୁଟ୍ଟିକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ବା ଦା ହିଂକାରଦା ତାତରିନ୍ଦି !“

ନୁ ଗାସିମେତ୍ରୀପତି ହିଂକାରଦା ଶ୍ଵାସିଲେବା ଏବଂ
ଶାଲୁପାଦା ! ବିଲାନିନାଟ ରାମେ ! ଆପଣକା-
ଲିଙ୍ଗିଲା ଏବଂ ପାଦାବାଜି । ଡଲେବାବନ୍ଦେଲାବିଦିଲ
ମନ୍ଦିରମ୍ଭାଲନବା ତରୁଳି, କୁଟ୍ଟିକୁ ଏବଂ ଗନ୍ଧ-

თქვენ კი თქვენი თქვით, კოლეგებო!
რედაქტორი

კართული ვიზუალური კონტენტის განვითარების სამსახური

მაში, მომიპყრენით საჩინონი ეგე სას
მენელნი თქუენნი... და მასპინძელ ექმ
ნინით სიტყვათა ამათ ჩამთა!“

ბისგან, ძიებით მიღებული აღმოჩენის
სიხარულისგან და ზერელე ცოდნას
აძლევს, ინტერეს უკარგავს, აზარმა-
ცებს, საბოლოო ჯამში ყველაფერი
იწვევს სწავლისადმი გულის აცრუე
ბას. იოლად შეძენილი ცოდნა იოლად
ვე ქრება. გაიხსენთ ანდაზა: „ქარის
მოტანილს ქარი ნაილებსო“, რაიმე
ლირებული თავის შეუწუხებლად ვის
შეუქმნია! უეკლოდ მოკრევილი ვარ
დი კი „არა ლირდეს არცა ჩირად“. პა-
რადოქსია: აამაღლა კი სკოლაში კომ-
პიუტერმა სწავლის, შეთვისებულ
ცოდნის დონე და ხარისხი? პირიქის
ხომ არ მოხდა? კომპიუტერი არ არის
პანაცეა, იგი ოდენ სწავლების დამხმა-
რე, უმაღლესი დონის ტექნიკური საშუალებაა, რომელსაც ისტატურად გა-
მოყენება უნდა.

გათგები გაგვიგება: რომის ქრის-ქრისტო საფლავის ქვას ანერია: „იგი ჭამდა

